

Až na samé dno Mariánského příkopu 02 2025

Čtyři nejdůležitější týmy se sešly na zastávce Old Montains. aby odsud vyrazily na svou objevitelskou výpravu. Pacifikem se přesunuly na mezizákladnu do Dvorců do Krčmy U Fialky. Tam si naposled vyzkoušely, jaké je to být na souši:).

A potom už se topily. Nejprve v moku a posléze i v rozbouřeném oceánu. Naštěstí se ale z divoké vody vynořilo neobvyklé podmořské plavidlo a z něj vystoupila posádka, která nebohé plavčíky zajala a uvěznila.

Poté co se trochu vzpamatovali, byli plavčíci předvoláni před Kapitána Nema.

A byla jim dána nabídka, která se neodmítá. Bud' se upsat k věčné službě na ponorce Nautilus nebo být hozeni přes palubu. Moudří hned pochopili, ostatní až za chvíli, že bude rozumnější, službu přijmout.

Dále se také musí naučit tajný jazyk posádky Nautila.

Jakmile podepsali, byly plavčíkům přiděleny kajuty a poté všechny čekala hostina s kapitánem a jeho důstojníky. Lahůdky to byly opravdu vydatné. Vybrané malé chobotničky, rejnoččí placičky, grilovaná mořská houba, želatina s očičkama a spousta nápojů. Ať už mořských pěnových nebo limonádových.

Ale všechno hezké jednou končí. Chobotnice nelítají sami do huby. Je čas přiložit ruku k dílu a vyrazit na první úkol. Čímž je lov ryb na korálovém útesu, aby se doplnily zásoby potravin. Aby plavčíci zmátli dravé ryby, svázali se k sobě a vytvořili velkého živočicha. Po mořském dně došli až k útesu a tam byli více či méně úspěšní. S rybou se vrátil téměř každý.

Lodní spíš byla naplněná, ale ne jenom z jídla je člověk živ. Blízkosti ponorky byly totiž také objeveny perlorodky a plavčíci neváhali ani vteřinu. Převlékli se do skafandru, nasadili ploutve, šnorchly a zběsilým tempem plavali nasbírat co nejvíce perel.

Úspěch měli veliký a naplnili celou nemohu pokladnici.

Pak už byla zasloužená zábava a jelikož čas ponorce běží úplně jinak, šlo se na kutě až velmi pozdě.

Co se ale nestalo. Kormidlo zůstalo bez dozoru a ponorka narazila na útes. Do lodě začala téct voda.

Naštěstí byl ještě vzhůru lodní důstojník Dušánek a vyhlásil poplach! Poplach za pomoci činel - rozuměj velkých poklic!

Někteří okamžitě vyskočili, teda asi pouze jeden. Jiní vylézali ospalí a někteří jako Matěj ani nevstali.

Posádka tedy vyrazila do moře hledat vhodný materiál na utěsnění ponorky. Díky maximálnímu nasazení všech plavčíků, kromě Matěje :). se to povedlo.

Budiček se díky tomu značně protáhl, což ale na ponorce ničemu nevádí. K snídani byly želví vejce, tak jako každou sobotu.

Po pravidelných ranních činnostech a obdrželi všichni šifrovanou zprávu.

Plavčíci musí proplout pomocí azimutu tunelem v soutěsce. Za soutěskou se vynořili k dočerpání vzduchu a přitom periskopem objevili na blízkém ostrově zprávu napsanou v písku na pláži - Zabte Krakena!

Nikdo neváhal a vyzbrojeni harpunou a sekerou se na něj vrhli. Každý uťal jedno chapadlo a nakonec se Krakena podařilo zabít. V jeho útroběch byla nalezena informace o zlatém pokladu ve vraku lodí potopených kdesi v Cejlonu. Směr byl tedy každému jasný a brzy všichni našli potopený poklad.

Po návratu zpět, si ulovili vlastníma a holýma rukama ryby a nad ohněm si je upekli.

Není totiž nic chutnějšího, než ryba, čerstvě ulovená a opečená. Po obědě, před dalekou cestou, si ještě přes veliký periskop, vyzkoušeli praporkovou morseovku.

Pak se plně všichni vybavili, vyzbrojili a vystrojili, byly jim vráceny komunikátory a navigační zařízení a posádka se vydala se skrz ledovcovou oblast. Cestu si krátili dokumentováním podmořské krajiny a focením momentek.

Bohužel ale začíná docházet v ponorce vzduch a posádka musí ve studené arktické vodě poskládat nástroj k proražení ledového příkopu.

Kry jsou proraženy a na místo dorazí i záchranné ponorky a pomůžou všem zpět k Nautilu.
V norských vodách se ovšem, čas od času, objevuje Malstróm – děsivý mořský vír.
Ten naše posádky zachytil a řádně s nimi zacloumal. Otřesení a s žaludkem na vodě, se dostali plavčíci zpět na ponorku.
K ponoru na samé dno schází už jen málo. Je třeba zvýšit balastní zátěž.
A tak každý tým po svém, se pokusí nabrat co největší váhu. Využijí vše, co mají po ruce a opravdu Nautilus začíná znovu klesat.

A jak to celé dopadlo?

S ponorkou jsme se dostali do hloubky 10600 m pod hladinou Atlantiku. K nejhlubšímu místo planety nám ale chybělo cca 300 metrů. Ale je to i tak obrovský úspěch celé expedice. Snad se jednou najde nějaký dobrodruh, který by překonal naši výpravu.

A jak se umístily týmy?

- 1 místo DBMB – ponor 10 700m
- 2 místo Just Keep Swimming – ponor 10 500m
- 3 místo Suchou nohou – ponor 10 300m
- 4 místo Ťuu a Bebe pod vodou – ponor 9 500m

Všichni předvedli obrovské úsilí, za které jim kapitán věnoval svobodu a sám se vydal dál do hlubin oceánu.

Šali, alias Kapitán Nemo.